

CEPLJENJA – PREVEČ DOBREGA NI DOBRO

Z uporabo homeopatskih pripravkov lahko učinkovito in poceni omilimo škodljive stranske učinke cepljenja

S cepljenjem se sreča vsak skrbnik psa kmalu po tistem, ko mladička prinese v svoj dom. Splošno prepričanje je, da je cepljenje potrebno in koristno, skrbnik pa neodgovoren, če psa ne pripelje vsako leto na cepljenje. Pri sodobnih cepivih, bodisi proti steklini ali kombiniranemu cepivu proti nalezljivim boleznim, veterinar skrbnikom odraslih psov svetuje ponovitev cepljenja po enem letu kljub temu, da proizvajalec govori o zgornji meji – o dvo- ali celo triletnem obdobju odpornosti. Vidni znaki, ki lahko včasih nastopijo kot reakcija na cepljenje, so rahlo povišana temperatura, otožnost in neješčnost, ki minejo v dnevu ali dveh; le redke so burnejše in usodnejše reakcije na cepivo, ki izzovejo šokovno stanje. V zadnjem času, ko so se predvsem ameriški veterinarji resneje posvetili posledicam cepljenj, pa opažajo njihove stranske učinke, ki se pokažejo čez mesece ali celo leta kot akutne ali kronične bolezni. Ponavljajoče draženje pasjega imunskega sistema, kar cepljenje v svojem bistvu je, se lahko sprevrže v resno grožnjo zdravju. Cepivo deluje tako, da v telesu ustvarja »namišljeno« stanje bolezni in vzpodbudi organizem, da se s protitelesi bori proti bolezni. Če gre vse po načrtu, pes razvije protitelesa v zadostni meri, da premaga morebitno bolezen. V resnici pa je imunski sistem veliko bolj ranljiv, kot si mislimo. Nanj vpliva tudi slaba prehrana, prisotnost notranjih zajedavcev, strupi iz okolja, stresi, hormonske spremembe (gonitev ali brejost), veterinarski posegi... Cepivo se z neposrednim vnosom v telo izogne tudi varnostni pregradi, ki jo predstavljajo slina ali sluznice. Vse naštetu sicer ne potrjuje, da je cepljenje škodljivo, vendar je v zadnjem času veliko veterinarjev menja, da je s cepivi potrebno ravnati bolj pazljivo.

Skrbnikom psov ponujajo več možnosti izbire: prvi zagovarjajo vsakoletno cepljenje, drugi priporočajo cepljenje odraslih psov vsaka tri leta, tretji pa prisegajo na meritve protiteles v krvi, preden se odločijo za ponovno cepljenje; četrta skupina veterinarjev, ki imajo posluš za holistično, t.j. celostno, obravnavo svojih pasjih pacientov, pa priporočajo samo cepljenje, ki je obvezno na podlagi zakona. Pred odločitvijo za eno od možnosti v zvezi s cepljenjem se mora skrbnik natančneje poučiti tudi o stranskih učinkih cepljenja in o okoliščinah, ki dodatno vplivajo na odločitev: starost, prehranjenost, psihično in fizično stanje psa, pogostost stikov z neznanimi psi in drugimi živalmi izven znanega okolja, predhodna cepljenja in nenazadnje prisotnost nalezljivih bolezni v okolju, kjer pes živi. Pred odločitvijo, kaj je dobro za našega psa, naj se skrbnik temeljito pouči o vseh tveganjih in prednostih cepljenja, v pomoč mu bo tudi posvet z veterinarjem. Možnost, da se bo naš pes okužil in zbolel, plaši skrbnike do te mere, da se v dvomu vedno odločijo za cepljenje, pri tem pa ne upoštevajo morebitnih negativnih posledic. Tako kot v humani medicini, kjer sicer zaradi škodljivih stranskih učinkov v zadnjem času otrok ne cepijo več proti nekaterim nalezljivim boleznim, so negativni učinki premalo spremljani tudi v veterinarski praksi. Kalifornijski veterinar in hematolog W.Jean Dodds je razvil teorijo, da precepljeni (overvaccinated) psi večkrat zbolijo za avtoimunimi boleznimi (kjer imunski sistem telesa napade zdravo tkivo), kroničnimi kožnimi alergijami, epilepsijo, artritisom, celo rakom. Nekateri holistični veterinarji dokazujejo, da so tudi agresivnost in druge oblike vedenjskih motenj predvsem posledica cepiva proti steklini. Homeopati precepljenost ali vakcinozo preprosto imenujejo »padec življenjske energije« živali. Ko v telesu nastane njeno pomanjkanje, so vrata na stežaj odprta za mnoge izzive zdravju. Klasično izobraženi veterinar ob pojavu bolezni te nikakor ne povezuje s cepljenjem, v resnici pa gre lahko za odziv preobremenjenega imunskega sistema. Ta pojav zasledimo praviloma pri cepljenjih s kombiniranim cepivom, kjer je pes deležen petih ali šestih različnih draženj svojega obrambnega sistema. Angleški veterinar DeHaan

navaja študijo, ki je vključila 2700 psov in dokazala, da je bil pojav bolezni pri psih, ki so bili cepljeni z dvema ali več vakcinami, t.j. proti večim nalezljivim boleznim hkrati, bistveno večji kot pri tistih, ki so bili cepljeni z eno samo vakcino. Mnogi veterinarji obeh prepričanj, holističnega in alopatskega, svetujejo, naj bo med posameznimi cepljenji ustrezen časovni predah vsaj treh tednov. Torej velja razmisliti ne le o tem, ali bomo psa cepili ali ne, pač pa tudi o tem, kako in kdaj ga bomo cepili.

Zelo zanimive so razprave anglo-ameriških veterinarjev o cepivu proti steklino. Steklino, ki je bolezen živčevja, spremljajo še trzanje mišic, paraliza okončin, zmedenost, dušenje, bes in agresivnost. Ostali znaki so še strah pred svetlobo, preobčutljivost na dotik, zvok, plašnost, žretje neužitnih predmetov, povečan spolni nagon, želja po samoti ali potepanju. Kronične bolezni psov in mačk so velikokrat povezane z navedenimi simptomi. Vse več je degenerativnih sprememb hrbtenjače in s tem povezane boleče omrtvičenosti zadnjih okončin. Ta stanja so bila prvič opisana v poznih 60-ih letih, pojavljale so se pri psih v starosti približno desetih let. Danes so povsem običajne pri psih velikih pasem in se pojavljajo pri štiri- in pet letnikih. Veterinarji se sprašujejo, kako bi lahko te domnevno genetsko pogojene degenerativne bolezni (ki jih spremljajo pojavi, značilni za steklino) prešle s pasme na pasmo in celo na mačke? Seveda to ni mogoče in zato je povezava z množičnim cepljenjem proti steklino še toliko bolj verjetna. Na žalost danes opažamo vse več in več agresivnih psov. Strah in agresija sta bila v 50-ih letih razmeroma redka, danes pa pasme kot so chow-chow, pit bull in podobne slovijo kot tiste, kjer so ugrizi najbolj pogosti. Veterinarji – homeopati imajo razlago tudi za stranske učinke cepljenj z neživo, po razlagah strokovnjakov najbolj varno vakcino, saj trdijo, da gre za prenos informacije s cepiva na imunsko oslabljen organizem na energetski ravni kot pri homeopatskem pripravku.

Holistični veterinarji glede cepljenja navajajo sledeča priporočila:

- Cepijo naj se le izključno zdrave živali.
- Če ni nujno potrebno, naj se živali, pri katerih so znane predhodne reakcije na cepiva, ne cepijo.
- Vedno se pozanimajte in zahtevajte cepljenje z mrtvimi (neaktivnimi) povzročitelji bolezni.
- Pozorno spremljajte mesto vboda pri cepljenju za primer, če se pojavi oteklina ali rašča.
- Hkrati s posegi in/ali anestezijo naj se žival ne cepi.
- Žival ni priporočljivo cepiti, če ima predpisano terapijo s kortikosteroidi, ki zavirajo delovanje imunskega sistema.

Vsekakor pa velja, naj tudi veterinar upošteva navodilo proizvajalca o trajanju zaščite s posameznim cepivom.

V preventivne in kurativne namene se zelo učinkovito uporablja homeopatski pripravek Thuja 30 C, ki preprečuje posledice stranskih učinkov cepljenj. Preventivno se uporablja v odmerku 3-5 granul dnevno teden dni pred načrtovanim cepljenjem, po cepljenju pri pojavu težav pa 3 granule do 3x dnevno v razdobju 14 dni oziroma, dokler težave ne izzvenijo.

Za živali, ki imajo po cepljenju resnejše težave, homeopati priporočajo kombinirani homeopatski pripravek, ki vsebuje pripravke: Thuja, Sulphur, Arsenicum album, Pulsatilla, Silicea in Antimonum.

Cepljenje je dobra rešitev pri množičnem pojavu določene bolezni, prav gotovo pa ne predstavlja popolne zaščite, ki je ne jamči niti proizvajalec. Skrbniku živali tudi nihče ne jamči, da žival ne bo zbolela za drugim sevom bakterij iste bolezni, proti kateri je bila cepljena. Zato je še vedno najbolj priporočljivo, da svojemu štirinožcu pomagamo pridobiti lastno odpornost in okrepiti imunski sistem s kvalitetno naravno hrano, s čim manj stresu podvrženim življenjem, z zadostno psihično in fizično aktivnostjo, z nekonfliktnimi odnosi in razumljivo komunikacijo. Za okrepitev imunskega sistema lahko skrbnik daje živali vitamine

C in E pa tudi antioksidante. Poleg naštetega si skrbnik lahko pomaga s homeopatskimi pripravki kot je Thymuline 9 C. Ta se lahko jemlje dlje časa po 3-5 granul dnevno. Za isti namen je na voljo tudi izvleček gob *Trametes versicolor* (pisana ploskocevka), ki deluje tudi protivnetno, protitumorsko in protimetastatsko. Pri nakupu izvlečkov je potrebno vedno navesti, da gre za uporabo pri živalih, saj zanje alkoholni izvleček ni primeren.

Mojca Sajovic

Viri: Martin Zucker: Veterinarians' Guide to Natural Remedies for Dogs; Don Hamilton, DVM: Homeopathic Care for Dogs and Cats; Denise Flaim: The Holistic Dog Book; Richard H.Pitcairn, DVM, RhD: Dr. Pitcairn's Complete Guide to Natural Health for Dogs & Cats